

Teréz és Zsolt egymással szemben
laknak, csak éppen nem egy korban
élnek. Ez azonban nem tud akadálya
lenni egy igaz barátságnak.

corvinakiado.hu

PRIEGER ZSOLT

Kedves Teréz!

corvinakiado.hu

Kedves Terez,

árvák vagyunk, de megmaradunk. Ezt akár írhatnák majd a síromra is a martonvásári temetőben. Vagy lopjam inkább a szomszédban született Gárdonyi sírfeliratát, hogy „Csak a teste”? De hagyjuk most ezt. Egyelőre.

Nézd, drága grófnő, ezért a városért én aztán egyáltalán nem küzdöttem meg: ajándékba kaptam, mint egy árokparti kutya a meleg otthont. A hínárillatú patakot meg a misztikus kiserdőt, ahol könnyedén ugrom át a sakálcsapdákat, a Kaiser und König hangulatú sétányt meg a csípős reggelek nagyon is valós, mégis szürreális fotogramjait, a Meredith Monk-dalba illő csivitelést és makogást, a Juan De La Cruzhoz méltó, mégis földszagú látomásokat, az aljnövényzetet, a fészekből kibucskázó fiókákat, a mostanában gyengélkedő, de igazi hős macskáinkat, és azt a bukolikus költészetet, amiben ez mind-mind benne pulzál. A várost, ahol nem tévedek el, de ahol néha álomszerűen eltérítenek azok az emlékek, amelyeket *valóban* soha nem éltem át.

Amelyekről csak te írsz nekem, én meg a parkod sűrűjéből is látható házamban olvasom a leveleidet.

Komposztládám belseje, mint a bolygó. Minden nap kiviszem, aztán leülök a földre, elámulok a formákon, az egymásra rohadó-simuló héjakon, szilánkokon, növénybundákon pálló krumplimaradékon, hajbakörömbe kapaszkodó rózsalevélen, és elcsábulok, és fotózom a láda belsejét.

Naplóm van a rothadásról, ami az életnek hívott matériából lesz, majd a rothadásból élet, és így, újra és újra, körbe-körbe. Mint moslék, *összehuppan tér és idő* a komposztládában, elvész ebben a fekete lyukban, a rothadásból pedig költészet lesz. Lápi vidéket nevelünk Erikával a hátsó kertben, ahol Fejér megyei Seamus Heaneyk fűjják hátra sírva halott vakondok fején a bársonyt, miközben áldják Anteuszt.

S mint tudjuk, errefelé Anteusz Krisztus másik neve.

Kedves Terez,

messzi vidéken jártál egyfolytában, beutaztad a fél világot, hogy minden tudást hazahozz, hogy a gyerekekre, *más* gyerekeire áldozd, én meg messziről jöttem ide, hogy itt éljek még sokat, és aztán haljak meg kicsit, ebben az állapotban, arccal a kastélynak, háttal a tónak, megszabadulva. Mert abban ugye egészen bizonyosan egyetértünk, hogy a megszabadulás annak a megértése, hogy nincs mit megérteni? Nincs semmi, ami negatív lenne a Földön. Ebben a városban minden tökéletes, minden olyan, amilyennek lennie kell. Az Igazság Városa. Áttekinthető, tiszta, világos, titoktalan, szerelemmel szerethető.

Szerelmes vagyok ebbe a városba, ahogy meztelenül állok a kapujában. Pedig a város általában idegen struktúra, érzéstől távol, tervezőasztalon készül.

Ez nem. Ez a szívben, annak is legbelsőbb pitvarában, ahol ömlik a vér, szökik a bű, támad a szenvedély. Hamvas Béla, aki barátod lett volna – szinte látom, hogy nagyokat

teniszeztek Európa legszebb pályáján, itt a kastélykertben: szervára Platón, fonákra Aiszküloosz –, na, ő azt mondja, hogy az igazság meztelen, és mindenki előtt ott van, szemmel láthatóan, és ha azt mondja valaki, hogy valami rejtett, ezoterikus vagy titkos, akkor bizonyosan tudhatod, hogy az illető egyáltalán nem értette meg a Valóságot és az Igazságot. Teljesen hülye, aki álmissztikában utazik, amikor az Isten ott áll előtte és kinyújtja neki a kezét. Mi lenne ebben a titkos? Hiszen ott van a szemünk előtt. Annyira nyilvánvaló, mint egy rántott szelet a kerti asztalon, vagy hogy télen már négykor sötétedik.

Jut eszembe: a kesztyűkészítő holnap reggel 10 órakor érkezik hozzád. Beckers grófnő távol van, négy hét múlva várják vissza, utána üzenj. A kertkulcsok érdekében megkérlek, ne tegyél lépéseket, amíg erről még egyszer nem beszéltem veled. Ezennel elküldök mindent, amit Emmától átvettem hiánytalanul. A magam és Károly számláit illető-

leg: a tetőfedőjét jól tedd el: 20 bécsi értékű váltóforintot kapott tőlem a számla szerint; megígértem neki a te nevedben, hogy őt és az ács mestert szeptember végéig teljesen kifizeted. Élj boldogan, kedvesem, reméljük Erikával, hamarosan láthatunk téged.